

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETESI ÁR:
Egész évre . . . 12 kor. Negyedévre . . . 3 kor.
Félévre . . . 6 kor. Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
BITTERMANN SÁNDOR.

Kiadótulajdonos:
BITTERMANN NÁNDOR.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal vesz fel és azok előre fizetendők.
MEGJELEN MINDEN KEDDEN ÉS PENTEKEN.

Gazdasági bajok.

Közéletünk a konszolidációtól tán sohasem volt oly távol, mint mostanában. Nem is kell a politika sikamlós padlójára lépünk, ahol a felfordulás csaknem teljes, minden más téren is tapasztalhatjuk a céltudatosságot nélkülöző, kétségbeesett kipkedést, kapkodást.

Az Ausztriával való közel évtizedes egyenetlenkedés nagyban hozzájárult a viszonyok rosszabbodásához. A vállalkozói kedv ez évek során annyira lelohadt, hogy a közforgalomnak érzékeny esorbákat kellett szenvednie. A munkaadók és munkások közti torzalkodások, a mindig megújuló bérharcok épen nem alkalmasak a javulás előidézésére, csak újabb-frissebb sebet ejtenek a közgazdaságunkon.

Ezekkel a többé-kevésbé speciális természetű bajokkal egyidejűleg egy másik végzetes mizéria lépett fel, mely ugyan kártékony hatását az egész civilizált világon érezteti, de sehol akkora rombolást nem visz végbe, mint hazánkban. A rég időktől fogva jólétben megizmosodott nemzetek is keservesen

megsínylik a pénzsűköt, a nyomában felbukkanó nagy esődeseteket és óriási veszteségeket, de a hatalmas nemzetek, minők az Egyesült Államok, Anglia és Németország, hamar és könnyen kiheverik a bajt. A vízbe dobott kő nem ott veti a legnagyobb hullámgyűrűket, ahol elsüllyed, hanem távolabb eső körökben. Nálunk, Magyarországon, jobban megérezzük a drága pénz esapását, mint Amerikában. Ott legfeljebb a kamatláb felemelésében nyilvánul a katasztrófa

Az ipar, a kereskedelem, általában véve a közforgalom nemcsak megcsappant, hanem — ami rosszabb — csüggedés szállotta meg mindenütt az emberek lelkét. Epedve várják a remény egy halvány sugarát s még a kontemplált alakban, megkötendő silány kiegyezést is elfogadnák reménysugárnak, ha tőle a helyzet komoly változását lehetne várni. Számos jel azonban arra mutat, hogy a kiegyezéssel drágán megfizetett béke sem fakaszt rózsabimbókat. A közterhek előrelátható akár közvetett, akár közvetlen emelése, a szállítási díjaknak egyszerűsítés örve alatti meg-

drágítása, a beállott nagyfoku waggonhiány és számtalan más, itt egyenkint fel nem sorolható nehézség illuzóriussá teheti a reményt, hogy a létrejött — nekünk amugy is kedvezőtlen — kiegyezés konszolidált állapotot fog létesíthetni.

Pénzügyi kapacitások is, kiknek véleménye tapasztalatszerűen mértékadónak tekinthető az általános helyzet megítélésénél, skeptikusan fogják fel a helyzetet. Egyelőre az bizonyosnak látszik, hogy a javulást belülről alig várhatjuk. Talán az élelmiszerek némi olcsóbbodását remélhetjük csak hazai intézkedésektől. A szén alig lesz olcsóbb. A lakber sem. Közgazdasági fellendülésre azonban csak az esetben számíthatunk, ha a külföldön is javulnak a viszonyok, ha az általános üzleti pangás konokságából engedni nem fog valamennyire s még inkább, ha a külföldön is oly bőséges pénzforrások nyílnak, hogy belőlük egy kevés hazánkba is csurran-cseppen.

Addig azonban nem szabad a türelem jelszavába belenyugodnunk, hanem törekednünk kell már most

A „BÁCSKA“ TÁRCÁJA.

A szerelem orvossága.

Írta: **Honti Henrik.**
(Vége.)

V.

Éjfél volt. A mesék alakjainak órája, amikor ezernyi könyv között, koponyák, lombikok, villanygépek társaságában virasztottak Kovács Aladár, a tudós és Dobóné Ilonka, a csábos szép asszony, aki fölkel a puha kerevetéről, lesimitotta suhogó selyem ruháját, megigazította a haját és leányos naivsággal, megható érdeklődéssel kérte a tudóst:

— És most magyarázd el nekem az Amorint! . . .

Odamentek az asztalhoz, ahol kétségbeejtő rendetlenség között biztosan talált meg Kovács minden egyes szelet papirlapot, amire szüksége volt és helytel kinalta meg az asszonyt, az ölére mutatva:

— Üljön le édes! . . .

Dobóné kacér mosollyal intett nemet és az asztal oldalára dölve, a két tenyerébe fekteté az arcát.

Kovács Aladár tudományos magyarázathoz kezdett, ami bizony nem nagyon érdekelte a szép asszonyt, de éles szeme megvívazott mindent, ami a nagy találmányra vonatkozott és pillantása sóváran követte a férfi vékony, finom ujjait.

— Nagy tudós vagy Aladár! . . . igen nagy ember! . . . de kérlek édesem, ne tégy tönkre bennünket! . . .

Megfogta a kezét közé a férfiét és úgy könyörgött:

— Én tudósom, én szerelmes kis barátom, ha valaha szeretted, ha adsz valamit a te igaz barátnőd rimánkodására, tedd tönkre ezt a boszorkányos szert! . . . tépd össze ezeket a papirokat! . . . szórd ki ezeket a porokat! . . .

A férfi ránézett és a szemén látta, hogy halálisan komolyan beszél, de azért ő mégis trefásan felelt neki:

— Ki . . . Ilonka, mit busulsz te ezen, édes? . . . hiszen akit a végzete a te utadba hozott, az sohasem vesz be Amorint és ha veszi, hiába teszi! . . .

— Ne ellenkezzél, légy jó, Aladár! . . . édesem, hallgass rám! . . . mindent adok érte,

értsd meg, mindent és hűséges asszonyod leszek mindörökkön! . . .

Megpróbálta, hogy felé nyul, hogy valami módon megkaparítja a sok abra-kadabrárt, de Aladár elfogta a karját gyöngéden és biztosan, mint valami acélszorító és odavonta az asszonyt a mellére, hogy ölelje-csókolja hosszan, magafeledten . . .

Odavonta a puha ottománra és amikor gyöngéden elengedte őt, az ölelése alatt összeroppant ruhatartó bogár egyszerre hullt selyem terhével a földre . . .

VI.

A férfi ott feküdt a kanapén. A kezét a szívére tartotta, amelyből kis lörésen keresztül szállt ki a lélek.

Az asszony az íróasztal előtt ült. Előtte nagy halom összetépett papír; a földön egy tömeg fehér por, amelyben taposott pici lakkipöcskéje.

A papírfoszlányok felett pedig ott volt a Figaró: *Szerelem orvossága* című hire, amelyen néhány megaludt csepp sötétlett az ő forró véreből — megmentvén halálával hosszú időkre az asszonyok uralmát a férfiak felett.

kellő hidegvérrel szembeszállni a veszélyvel. Ha a helyzet a legnagyobb foku óvatosságra int is, ez nem jelentheti azt, hogy már most minden sáfarkodásunkkal fel kell hagynunk, hogy nem szabad semmibe sem fogunk csak azért, mert félt, hogy beletörhetik a bicskánk. Az élet nem áll meg utjában és munka nélkül nincsen élet. Épp most, e rossz időkben kell serénykednünk, hogy dacolva a sorssal, elérhessük célunkat, melyet szem elől téveszteni vétek volna: a közgazdasági gyarapodást, ez alapját a nemzeti hatalomnak.

Csak gyáva katona dobja el a fegyvert. Az erős, a bátor küzd és győz vele — s dicsőséget arat akkor is, ha vele együtt elesik.

A világszerte folyó nagy életharcban csak a céltudatos, kemény munka vértéz a legyőzetés ellen. Munkánkban az az idők folyamán igaznak bizonyult régi magyar szálló ige buzdíthat, hogy: „Lesz még szőlő lágy kenyérrrel!”

Zombor, 1907. december 2.

Bánffy ellentörvényjavaslata.

Az egyszakaszos kiegyezési törvényjavaslattól megindult vita során Bánffy Dezső ellentörvényjavaslatot nyújtott be, melynek alapelvei: a viszonyosság fentartása, a nemzeti banknak és az önálló vámterületnek törvénybe iktatásával. Különböztetve ezt az álláspontot kifejtette Bánffy már a minap a közgazdasági bizottságban is.

A kormány és a kivándorlók.

A képviselőház közlekedésügyi bizottságának ülésén Kubik Gyula előadó felhívta a kormány figyelmét a vasutépítési engedélyokiratok azon rendelkezésére, hogy az építésnél hazai munkásokat alkalmazzanak s kívánta, hogy a kormány a szerencsésen megindult visszavándorlóakra való tekintettel e rendelkezést erélyesen hajtsa végre. Sztéryni államtitkár megnyugtatta a bizottságot az iránt, hogy a kormány a visszavándorlók fogadása és munkával való ellátása iránt megtette a legszélesebb körű intézkedéseket s Kossuth Ferenc kereskedelemügyi miniszter máris utasította a Máv. igazgatóságát és a folyamatban levő vasutépítések összes művezetőségeit, hogy a visszavándorlók alkalmazása iránt sürgősen intézkedjenek.

A városi bizottsági tagok választása

Múlt hó 30-ikán, szombaton zajlottak le a választások teljes rendben minden zavaró esemény nélkül. Délelőtt legfeljebb a szavazó helyiségek táján lehetett volna észrevenni, hogy történik valami. A város képe különben nyugodt volt. Csak délután lett mozgalmassabb az utca, mikor az erő kifejtés szükségét felismerték a vezérek és robogó kocsikon küldték szét korteseiket a szavazókért.

Huszonöt városatyát kellett választani, még pedig a Belvárosban négyet, a Felsővárosban ötöt, a Cserevenkában ötöt, a Bánátban szintén ötöt, a Szelenesében pedig hatot.

A választás eredménye függetlenségi és általában magyar szempontból kedvezőnek mondható. Huszonöt megválasztott bizottsági

tag közül 17 függetlenségi, 7 szerb és 1 magyar liberális. Így hát az az eshetőség, amelyre a választás előtt aggodalommal gondoltunk, szerencsére be nem következett.

Nem ilyen kedvező az arány, a választottság és a hivatottság között, de ezt a kényes kérdést, mert érzékeny emberek összeméréséről volna szó, nem feszegetjük. Azt azonban igazán sajnáljuk, hogy Grüner Samu dr., ki a Belváros polgárainak bizalmából hosszú-hosszú időn keresztül megszakítás nélkül tagja volt a törvényhatósági bizottságnak s e bizalomra mindvégig széleskörű tudásával, minden tekinteten felülálló igazságszeretettel s a bizottságokban a város valódi érdekeit szemmel tartó buzgó tevékenységével méltán rá is szolgált a küzdelemben elbukott. Azt hisszük, hogy ezen való sajnálkozásunk kifejezését sem az ő tiszteletreméltó szerénysége, sem a győzők büszkesége nem veszi tőlünk zokon.

Belváros.

A belvárosban két liszta küzdött egymással: 67-es és függetlenségi. Azonkívül a kivált függetlenségi is állított két jelöltet. Egy liszta sem jutott tisztán és teljesen diadalra. Leadtak összesen 231 szavazatot. Bizottsági tagok lettek:

Novákovits Izidor	115,
Gombos Ignác dr. (függ.)	107,
Czeisel Lajos József dr.	106,
Szlávy Elemér (függ.)	102 szavazattal.

Grüner Samu és Szlávy Elemér között, minthogy egyenlő szavazatot nyertek, a sors döntött az utóbbi javára.

Felsőváros.

A Felsővárosban a függetlenségi párt hivatalos jelöltjeivel szemben a szociáldemokrata párt állított ellenjelölteket, csekély kilátással a győzelemre. Nagy többséggel győzött a függetlenségi liszta.

Leadtak összesen 238 szavazatot. Bizottsági tagok lettek:

Radicsevits Sándor (függ.)	216,
Zsulyevits Ernő (függ.)	215,
Mérő Ignác (függ.)	209,
Loogó Mátyás (függ.)	207,
Weigand Ferenc (függ.)	207 szavazattal.

Cserevenka.

A Cserevenkában, a szerbség e megdönthetetlen várában, egy jól kigondolt manőver kis hia, hogy nem a függetlenségi zászlót vitte győzelemre. Minthogy a függetlenségi párt hivatalos jelölteket nem állított s a választás napján sem mutatkozott sehol semmiféle mozgalom, sőt a függetlenségi párthoz tartozó egyik bizalmi férfiú a többi bizalmi férfakkal együtt szerb lisztával szavazott le a választás elején, a szerbek vezérei abban a hitben, hogy egyáltalában nincs mitől tartaniok, nem erőltették meg magukat szavazóik behozatalával. Annál nagyobb volt a pánik, mikor 11 óra tájban vagy 100 függetlenségi választó egyszerre beállított és függetlenségi párti jelöltekre lesavazott.

Egyszerre megindult a választási gépezet. Rohantak szét a kortések kocsikon a szerb választókért s mert öt órai idejük volt, sikerült még annyit behozniok, hogy néhány szavazattal győztek. Ha a függetlenségi 2—3 órával később vonulnak fel, megcsúszna a csoda, hogy 500 szerb választóval szemben győz a 170 főnyi magyarság.

Leadtak összesen 325 szavazatot. Bizottsági tagok lettek:

Polzovits István	179,
Másits Tósa	177,
Obuskovits Tósa	177,
Arszenovits István	176,
Ilkits Sebő	150 szavazattal.

Bánát.

A Bánátban szintén 67-esek és függetlenségi mérköztek egymással. A küzdelem néhány szavazattal a függetlenségi javára dőlt el.

Leadtak 392 szavazatot. Bizottsági tagok lettek:

Thum Adolf (függ.)	207,
Adámovits Mihály (függ.)	205,
Czettl Dezső (függ.)	197,
Bosnyák Tóbiás (függ.)	195,
Dzsinitz Marián (függ.)	195 szavazattal.

Szelence.

Itt volt legerősebb a küzdelem. Három függetlenségi liszta is szerepelt egy-két név különbséggel. Külön jelöltjei voltak az egyesült szociáldemokrata-szerb pártnak. Győzött a függetlenségi liszta azzal a különbséggel, hogy radikális szerb jelöltje helyett egy liberális szerb jutott be.

Leadtak összesen 394 szavazatot. Bizottsági tagok lettek:

Buday Gerő (függ.)	271,
Markowyth Lajos (függ.)	264,
Schnür Lajos (függ.)	258,
Petényi József (függ.)	222,
Bugarszki Athanasz	212,
Parsetits Sándor (függ.)	195 szavazattal.

H i r e k.

Elnökválság a függetlenségi pártban. Annak idején dr. Markowyth Lajos azzal a megokolással lépett ki a zombori függetlenségi pártkörből, hogy a pártvezetést lagymatagnak tartja. S mikor most a szelencei választókerület jelölő értekezletén a párt tagjainak többsége Markowyth jelölését követelte, Mérő Ignác pártelnök kijelentette, hogy Markowyth győzelmében azon urak igazolását fogja látni, kik a párt vezetését az ő elnöksége alatt rossznak hirdették s le fogja vonni a következményeket. Markowythot a szelencei választókerület tényleg megválasztotta bizottsági tagnak. Ennek következményeképp Mérő Ignác a Bács megyei Függetlenségben közzétett nyilatkozatában bejelentette a pártnak az elnöki tisztről való lemondását. Ugy halljuk, a párt tagjai most módot keresnek arra, hogy Mérőt elhatárolásának megmáskítására bírják.

„Rorate coeli“. Tegnap megkezdődtek a katolikus templomokban a hajnali misék. A katolikusoknak e lélekemelő ünnepeire ezrével siet az élet keresztjét verejtékével vonzó embertömeg: megnyugvást keres a kifáradt harcos; pihenést a szenvedő s lelki boldogságot a gazdag. Leomolnak a válaszfalak a hívő ember között, mert hiszen Isten előtt egyenlők, porsemek vagyunk mindannyian s epedő szívvel és lélekkel kérjük: rorate coeli de super . . . az igazságot, a boldogságot!

Kinevezés. Dr. Balla Aladár újvidéki főispán a megüresedett, illetve újonnan szervezett városi főmérnöki állásra Stessel Rudolf soproni városi mérnököt nevezte ki.

Kinevezés. A kulai vasutállomáshoz Szerváczius újverbázi vasuti teheráru-pénztáros főnökké neveztetett ki.

Elbocsátás. A honvédelmi miniszter rendelete folytán Balthazár Gyula szabadkai 4. honvédhuszárezredbeli tartalékos állatorvos saját kérelmére a honvédség kötelékéből elbocsátott.

Áthelyezés. Az államvasutak igazgatósága Krausz Sámuel kulai vasutállomási főnököt, ellenőri rangjának fontartása mellett Budapestre a Dunarakparthoz raktári hivatalnokul áthelyezte.

Nincs waggon. Szerinte az országban óriási a panasz amiatt, hogy a máv.-nak nincs waggonja, nem lehet sem gabonát, sem szenet, sem egyéb árucikkeket szállítani. A máv. igazgatóságától nem telik ki egyéb, csupán annyi, hogy mentegedőzik a vádakkal szemben. Egyes üzletvezetőségek úgy segítenek magukon, ahogy épen tudnak. Így például a pécsi vasuti állomáson, hogy lebonyolítsák a forgalmat, nem küldik vissza a külföldi és a helyi érdekű vasutársaságok odakerült kocsijait. Azonban ezt a gyakorlatot nem lehet általánossá tenni, s még ha lehetne, akkor sem segítene a bajon, mely már égetővé vált. A bácskai gabonakereskedők valamenynyien megsínylik ezt a waggonhiányt. Küldöttségileg voltak már Fernbach Károly főispán vezetése alatt a kereskedelemügyi államtitkárnál és az államvasutak elnöki igazgatójánál, de ígéretnél egyebet nem kaptak s az ígéret beváltása egyre késik. Ez az állapot már-már tönkrevetéssel fenyegeti a bácskai gabonakereskedőket. Csantavér állomáson két hónap óta, Topolyán és Szighegyen hat hét óta van a vasuti raktárba beraktározva elszállításra váró gabona, amit a kereskedők készpénzzel kifizettek, de amit nem bírnak a waggonhiány miatt elszállítani. Ha a waggonhiány hamarjában véget nem ér, a gabona- és terménykereskedők kénytelenek lesznek üzleteiket beszüntetni.

Városi közgyűlés. Zombor szab. kir. város december hó 5-én (csütörtök) délután 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart. Ezen közgyűlés főbb tárgyai: 1. A városi tanács jelentése a város fuvarszükségletének biztosítása iránt megtartott árjelítés eredménye tárgyában. 2. A városi tanács jelentése a fogyasztási adók és városi javadalmak bérbeadása iránt megtartott árverés eredménye tárgyában.

A Zombori Iparos Dalárda dalestélye. Folyó évi november hó 30-ik napján tartotta meg a zombori iparos dalárda ez évi harmadik alapszabályszerű dalestélyét az ipartestület helyiségében, mely alkalommal ügyesen összeállított változatos műsorával egy igazán élvezetes estét szerzett a jelen voltoknak és a rendezőség büszke lehet arra az osztatlan és állandó érdeklődésre, mellyel városunk közönsége az egyesületnek minden szereplése iránt viseltetik. Farszagos munkájukat ezuttal is szép erkölcsi és anyagi siker koronázta; a szereplőket pedig a közönség, mint a multból előnyösen ismert és sikeres működést tanúsított tagokat lelkesen ünnepelte. A műsor énekszámait a dalárda Szántó Károly karmester vezetése mellett megszokott precizitással a közönség nagy tetszése mellett adta elő. Szép sikert ért el Schwerer József, aki „Lavotta szerelme” áriát fuvolán adta elő. Szántó Károly az egyesület ügyes tollu karmestere „Repülő ember” című humoros felolvasásával gyarapította eddigi sikereit és általános derűtséget idézett elő humorral fűszerezett, a modern technikának a levegő meghódítására hivatott találmányainak, népszerű modorban írt ismertetésével. Lelkes tapsvihart aratott a dalárda kiváló tenoristája Hrabovszki István szólójával, aki ez alkalommal „A pásztor lány” című dalt énekelt, nagy haladásról téve tanúságot és reméljük, hogy szakzszerű vezetés mellett a jövőben nehezebb darabokkal is igen szép sikert fog elérni. Dicsérettel emlékezünk meg Schwerer József és Raab Jánosról, akik ezen pont sikeréhez diszkrét és ügyes zenekísérettükkel nagyban hozzájárultak. A tőle megszokott ügyes rutinírozott előadási képességével Gruda Pál, mint a közönség kedvence „A diófa románca” című elbeszélő költemény előadásával kiváló tehetségének újabb bizonyítékát adta, általános tetszést aratva a közönség soraiban. Ezzel a programm ki is volt merítve, következett a tánc, melyhez a zenét Sárközi Kálmán kiváló és fegyelmezett zenekara szolgáltatta és mely csak a hajnali órákban ért véget. — Az estélyen felülfizettek: Frey Imréné 5 kor., Keller J. 2 kor., N. N. 1 kor., Stebler Antal 1 kor., Jung János 1 kor.

András napja. A mult szombaton volt András napja. Jeles nap ez nemcsak

azért, mert sok derék magyar ember ülte meg e napon névnapját, de azért is, mert ez indítja meg a disznótorok évadját, de legfőképpen pedig a leányok előtt azért is nevezetes, mert András éjjelen különböző babonás fogásokkal meg lehet tudni a jövődöbelit. Így az András napot megelőző este és éjjel sok szöske és cigány fejet zavart meg, sok fényes leányszemet hagyott álmatlanul, mert hát ezen az éjjelen történtek az ólomöntések, amik arról volnának megbízható bizonyítékok, hogy a jövődöbeli férj uram milyen mesteriséget is fog úzni. Aztán megtörténik a „fanyalabolás” sötétben, ami biztos jós arra nézve, hogy még az évben páros lesz-e a kis leány vagy nem, amint páros számu fát ölelt föl vagy páratlant. No meg — Uram Isten — előkerül egy férfi ruhadarab is, hogy nagy titokban a fejpárna alá dugassék, mert hát azon aludva, biztosan meg lehet álmodni „Öt”, sőt még ha jól igyekszik, meg is láthatja képét. Másnap aztán összebujnak a frufus babafejek és kiki elmondja az ő álmát, az ő titkát, de csak négy szemközt: ám azért később már minden jó barátné tud róla, az irigyek meg pláne toldva adják tovább. — No de mégis ez a legboldogabb kor!

Öngyilkosság. Megrendítő eset foglalkoztatja az öbesejéket. Egy alig 25 éves fiatal uriember agyonlőtte magát, mert nem győzte kívánni a lassu halált, amely rágódott szervezetén. Az öngyilkos Korhecz János járásbírói tisztviselő, esinos fiatalember volt, nagyon szerették a társaságokban, de a bácskai virtus, a sok éjjelezés, megtörte erejét és a mult télen tüdőbetegségbe esett. A mellbeteg fiatalember a tavasszal már oly rosszul volt, hogy ő is, a környezete is elkészült a végsőre. A szerencsétlen fiatalember hónapok óta csak a halál gondolatával foglalkozott. Kiment a temetőbe, kinézte magának a sírhelyet, azt megvásárolta, bekerítette és rendeztette. Megszövegezte sajátkezüleg a gyászjelentést is. Egész biztosra vette, hogy pár nap, vagy pár hét alatt elpusztul. De a halál csak nem jött. Késelt folyton, pedig megszabadító lett volna az összegyűjtött testre. Így mult el a nyár, majd az ősz is és a halálra szánt ifju még mindig küzdött a pusztító enyészettel. Végre a küzdelmet megunta. Mult hó 29-én reggel kiküldött mindenkit szobájából azzal az ürügygel, hogy meg akar mosdani. Erre föltámaszkodott, szekrényéből kivette töltött revolvert és az ágya szélén szívenlőtte magát. A lövés zajára befutottak hozzátartozói. Ott találták ágyára dőlve és haldokolva a szerencsétlen embert. Egy piciny, füstös seb, néhány csepp vérfolt mutatta, hogy önmaga ellen emelte a fegyvert az, aki oly gyöngye volt már, hogy a szellő is ártott neki. Szívenvéde rövid ideig tartott. A golyó jól talált. Néhány perc múlva Korhecz kiszívenedett. A tragikus véget ért fiatal tisztviselőt nagy részvéttel temették el.

Olcsóbb a hus. A polgármester fölhívta a mészárosokat, hogy tekintettel a marhák árának esökkenésére, olcsóbban mérjék a húst. A fölhívásra több mészáros bejelentette, hogy a húst kilogrammonként 8—20 fillérral olcsóbban fogja mérni. Sietünk hozzátenni, hogy nem Zomborban lesz olcsóbb a a hus, hanem — Aradon. Nálunk a hus még mindig drága. És eszében sincs senkinek arra gondolni, hogy jó lenne tenni valamit. Ha egyebet nem, utánozni más városok példáját, például Aradét, az aradi polgármesterét s az aradi mészárosokét.

Keresett betörők. A csendőrség Oláh Farkas Márton két legveszedelmesebb cinkostársát: Gruics Józsefet és Hódos Lajost nyomozza. A két betörő mindenfelé bujkál a csendőrség elől. Legutóbb Boszniába, onnét Szerbiába szöktek. Szerbiából azonban haza vágódtak és ismét Baja környékén jártak. A bajai csendőrség értesítést kapott, hogy Gruics és Hódos Foktón, Horváth Flórián Bajáról kitiltott cigányánál tartózkodnak. — Mire a csendőrkök odaértek, a két jómádár megugrott. Horváthnál arany ékszeret találtak a csendőrkök, mely valószínűleg szintén valamelyik bajai betörésből származik.

Fizetésemelés. Veprőd község képviselőtestülete szerdán tartott ülésén Michler Boldizsár községi aljegyző fizetését 900 koronáról 1400 koronára emelte fel, lakbérét azonban az eddig élvezett 100 koronával meghagyta.

Drágul a patika. A nem éppen tulságosan enyhe patikaárakat nemrégiben egy belügyminiszteri szabályrendelet megrendszabályozta. A szabályrendelet korlátot szabott a gyógyszerek árának, igen helyesen úgy gondolkozva, hogy a patika közügy és a gyógyszerész nem nyereszkeskedhetik a gyógyszereken, úgy mint valamilyen kereskedő a portékáin. Ez annál is indokoltabb volt, mert a gyógyszerészek amugy is busás hasznot húztak a szenvedő emberiségtől. A gyógyszerészek mégis elégedetlenkednek. Keveslik a limitált nyereséget és memorandumban arra kéri a belügyminisztert, hogy a porcellánedények áremelkedésére való tekintettel engedje meg a gyógyszereknek további áremelését, helyezze hatályon kívül a szabályrendeletet. Ha a porcellánedények drágulnak, engedjék meg a patikusok, hogy a közönség maga hozza magával azt az edényt, amibe az orvosságot kimérik, de ne akarják a porcellándrágulás alkalmából a gyógyszert is megdrágítani. Ez határozottan igazságtalan dolog volna. Nincs rá szükség, hogy a patika dráguljon, hisz már eddig is — hogy is mondja a magyar nép — olyan drága mint a — patika.

Örömhír a díjnokoknak. Az állami költségvetésbe a belügyminiszter nagyobb összeget állított be a vármegyék szolgáltatásban álló napidíjasok illetményeinek a rendezésére. A miniszter olyképp fogja ez illetményeket rendezni, mint azt az állami díjnokokkal tette. Hát valóban ideje volt ezeknek a szegény embereknek a megélhetésére is gondolni, mert egy idő óta minden megdrágult, a testi munka is, csak a szellemi foglalkozások körébe tartozó munka ára maradt a régi. Így a szegény napidíjasok valóságos páriái a közigazgatásnak, anélkül, hogy megélhetésükkel bárki is törődött volna. Most a belügyminiszter jószíve némi örömet visz be a napidíjasok világába, ahol bizony nagyon elkél egy kis segedelem.

Egy ember tragédiája. Káposzta Péter ludasi lakos néhány nappal ezelőtt buzát vitt kocsin Magyarokizsára, hogy azt egy ottani malomban megöröltesse. Káposzta szerencsésen elvergődött Kanizsára, hol a buzáját tényleg megöröltette és a kész lisztet — körülbelül 10—12 zsákkal lehetett kocsiján — Ludasra igyekezett hazaszállítani. Káposzta Péternek talán az volt a szerencsétlensége, hogy nagyon jók voltak a lovai. Mert a lovak a nagy teher dacára egész könnyedén haladtak a kocsival, sőt gyorsabban, mint kellett volna. Utközben egy töltéshez értek s minthogy már sötét este volt, Káposzta Péter a töltést észre nem vette, a lovakat meg nem fékezhetette s a szerencsétlenség bekövetkezett. A kocsis a töltésről lezuhant, Káposzta Péter a kocsiból kibukott, a lovak pedig örülten száguldtak tovább a gazdátlan kocsival. Káposzta esése amugy is rendkívül súlyos sérüléseket okozott volna, azonban a szerencsétlenséghez még az is hozzájárult, hogy az alétlan fekvő Káposzta Péter fejére egy métermázsza súlyu lisztes zsák is ráesett olyan erővel, hogy Káposzta többé nem volt képes mozdulni. Ott a helyszínen nyomban meghalt.

A hirtelen harag. Govorkovits Brunó és Govorkovits Miklós szabadkai nap számosok egy koresmahelyiségben pótolgattak a napi munkában elfecérelt életerőt az új buckai kiforrott levélvel. A szomszédoszobában Gábries Pál nevű szaktársuk eselekedte ugyanazt, de már régebben, úgy hogy ki-kitört belőle hangos szitkozódás formájában a virtus. Govorkovitséknak nem tetszett, hogy Gábries kiabálásától nem hallhatják egymás szavát és ennek hangosan kifejezést is adtak, kérdezve, hogy ki az a hangos legény a csárdában, Gábries meghallva, hogy a szomszédban róla tárgyalnak, Govorkovitsékhoz ugrott és hirtelen haragjában úgy verte agyba-főbe Govorkovits Brunót, hogy a kórházba kellett szállítani.

Eljegyzések. Haller Artur takarékpénztári tisztviselő jegyet váltott Paresetich Teresike kisasszonnyal, Paresetich Vince székesfővárosi főgimn. r. tanár leányával. — Bernhárdd Nándor temerini kereskedő eljegyezte Tomann Klementin kisasszonyt.

Pótvásár Moholon. A moholiaknak nem sikerült a legutóbbi vásár. Most kérvényt adtak be a belügyminiszterhez, hogy engedélyezzen nekik pótvásárt. Egyben megkeresték a szomszédközségeket, hogy járuljanak hozzá a vásár megtartásához, nehogy a belügyminiszter elutasítsa őket.

Betörő — mint detektív. Bajáról írják: Az ártalmatlanná tett Oláh Farkas Márton most már Szabadkán, a törvényszék fogházában ül vizsgálati fogolyként és várja különféle betöréseért és rablásaiért a méltó ítéletet. Még mindig érkeznek ellene feljelentések. A legújabb a következő esetet mondja el. Dombóvárról Bonyhádra utazott a vonaton Oláh Farkas és egyik utitársával, egy kőmivessel beszédbe elegyedett. A kőmives elmondta, hogy a megelőző napon kiloptak a zsebéből 900 koronát a vasuton. Erre Oláh Farkas nagy titokban elárulta, hogy ő áruházban utazó detektív. A kőmives kapott az alkalmon, magával vitte egy bonyhádi szállodában levő lakásra. Itt megvaesoráltak és elmentek az érkező vonatok elé, hogy megvárják a tolvajokat. Utközben egy elhagyott utra érve, leütötte Oláh a kőmivest, kirabolta a zsebéből a 38 koronát tartalmazó pénztárcáját és a lakása kulcsát magához véve, visszafutott a szállodába s elvitte a 80 koronás télikabátot. Mikor a kőmives magához tért és a szállodába visszament, elcsúszott a csendőrséghez, hogy ismeretlen detektívjét feljelentsen. Oláh azonban nyomtalanul eltűnt.

Uj iparvállalat Bácskában. Weber és Kinkel cég 200,000 korona költséggel nagy üzemi gőzmalom létesített Szeghegyen, mely folyó évi november 1-én már meg is kezdte üzemét s ebben a drága világban sok munkáskéznek ad kenyérkeresetet. Szeghegy községnek most már két gőzmalma van.

Részeg öngyilkosjelölt. Bajáról írják: Szerdán délfele hatalmas dulakodás zaja verte fel a városháza oszlopos bejárájának csendjét. Csendő, rendőr és egy ember összegabalyodva egy csomóba egy részeg legényt igyekeztek megfékezni, kinek kezében hatlövetű revolver volt homot a golyók veszedelmesen kacérokodtak ki és oldalzsebéből egy hatalmas konyhakés otromba pengéje tolakodott elő. A legény öngyilkos akart lenni szerelmi bánatában, mert szülei elleneztek korai házassági tervét. Előbb mulatni akart, aztán vásárolt egy forgópisztolyt hat tölténnyel, mellyel szándékát akarta végrehajtani. A homokvárosban már lövöldözött vele, amiért közveszélyvesztését a csendőrmesteri irodába akarták előállítani. E fölötti szegényében meg szerelmi bánatában a városháza kapujában a pisztolyt halántékához emelte. Az utolsó pillanatban kiesavarták kezéből a gyilkos szerszámot. Az őrmesteri irodában megmotozták és munkakönyve alapján megállapították, hogy az öngyilkosjelölt Felsőcs Lajos iparos segéd.

Gyilkosság 6 koronáért. A bajai kir. járásbírósi fogházából a múlt héten szállították Szabadkára Budai Istvánt. Budainak az a büne, hogy bosszúból agyonszurta Szeremlén Szabó Ferencet. Vagy három évvel ezelőtt együtt voltak aratásban Szabó és Budai Szlavoniában. Amikor a munkát elvégezték, Szabó Budai béréből lefogott hat koronát. Budai akkor bosszút esküdött. A bosszu szomját most, három év után elégitette ki azzal, hogy Szabót a lefogott hat koronáért megölte.

Zsebelés. Az óbecsei vasúti indóháznál egy utazótól, míg jegyet váltott a pénztárnál és onnan a tömegből kikerült, hátsó zsebéből valami ügyes zsebmetsző kiemelte pénztárcáját, amelyben 120 korona papírpénz volt. Az utazó Szenttamáson vette észre a hiányt. Rögtön sürgönyözött Óbecsére, a csendőrség meg is indította a nyomozást, de bizony a jó madárnak még mindig hűlt helye van.

Kivándorlás Németországba. Csak a múlt héten költözött el Kunbajáról pár család Amerika felé, most ismét egy hatvan főből álló csapat indult Németországba, hol egy évre szőlő szerződéssel vállaltak munkát. — Szomorú jelenség mindenestre, hogy már a kies szőlőtermő vidék sem adhat elegendő munkát, s a napszámos idegenbe kénytelen kereset után látni. Persze a példa vonz s nem lehetetlen, hogy a közel jövőben újabb csapat fogja követni a kivándorolt társakat.

Acetylén robbanás. Szerdán este 7 órakor — mint tudósítónk jelenti — rémes szerencsétlenség történt Paripáson. Rak Antal vendéglőjében az acetylénlámpák hirtelen kialudtak, mire a koresmárosné elment az acetylén fejlesztő szobába, megnézendő a baj okát. Mikor az ajtót kinyitotta, a kituduló acetylén a nem messze elhelyezett gyertya lángjától felrobbant és a koresmárosné messze lökte az udvarba. Az épület egy része is összeomlott és súlyosan megsebesítte Mayer Jakabot, a koresmáros mostoha fiát. A koresmárosné is súlyos sérüléseket szenvedett. A robbanás olyan erős volt, hogy a szomszéd házak ablakai betörték. — **Keresztény Gyula** hűségjárásbírósi büntető bír. kiszállt a helyszínére, megállapítandó, terhel-e valakit a szerencsétlenségért felelősség.

Legnemesebb karácsonyi ajánlók: Családunk javára szóló *életbiztosítás*, minőt a legkülönfélébb módzatok szerint ajánl: *Bárany Lipót és fia* a Triesti áll. biztosító társaság (Generali) helybeli képviselője.

Dohánylopás. Magyar Jenő mélykúti ciframajori uradalmán levő pajtába a napokban betörték s nagyobb mennyiségű dohányt loptak. A tettesek Sipos János és fia Lajos személyében kinyomozta a rendőrség.

Betörés. Nagy András (Krisztina) jánosalmi lakosnál a napokban betörték, s az ágyban eldugott 1 drb 100 koronást, 4 drb 20 koronást és 12 korona ezüstpénzt elloptak. A csendőrség a tettest Horváth Ferenc bácsalmási legény személyében kinyomozta.

Öngyilkosság. Fábry Lajos vörösmartói fiú a múlt héten megszökött hazulról. Mielőtt távozott volna, magához vett az apja pénzéből 100 koronát és Bezdánba ment. Itt mulatott, majd revolvért vett és azzal megakarta löni magát, de az ismerősök kiesavarták kezéből a gyilkos szerszámot. Majd Bajára ment és vásárolt fegyvert és este agyonlőtte magát. Hátrahagyott levelei egyikében inti legénytársait a lumpolástól, meg a részegeskedéstől.

Megkéselt kocsis. Oszivácon múlt hó 28-án Löbl Jakab nagybirtokos házában az éjjeli esendel nagy lármára verte fel. Az épp ott levő műkedvelők a nagy lárma az udvarra rohantak s ott rémes látvány tárult szemük elé. Balazsev István kocsis véres kését törölgette, mellyel Mészáros János kocsis összeszurkálta. Dr. Vollweiter János a sérült kocsis karját bekötötte s a házbeliék a dühöngő Balazsev Istvánt megkötözték s Oszivác községhezárhoz kísérték s az ottani rendőrségnek átadták.

Megtámadt utas. Bellek Ferenc nemesnilitési lakos a paeséri állomásról haza akart utazni. Az állomáson rajta kívül más utas nem volt, mint Derge Ignác szabadkai lakos. Ez utóbbi megtámadta és kiakarta rabolni. Szernesére az épp akkor jövő több utas tettenben megakadályozta. — A vakmerő embert elfogták és a később megjelent rendőrnek átadták.

Színház.

Pénteken, november 29-én Follinus **Náni ja** Blaha Lujza színpadi világába, a népszínművek korába ringatott vissza. Szinte csak az ismerős néma hiányzott:

Szegény leány, ha a szíved szeretne
Gazdagságom mind a tiéd lehetne.

De nem hallottuk, nem is hallhattuk, mert Náni gazdag sváb leány volt s a váratlanul koldusbotra jutott özvegyasszony Józsiát boldogította kezével.

A változatosság már magában véve ingerlőleg hat érzeinkre, s ha hozzáteszszük, hogy a hatás kellemes volt, már általánosságban ítéletet mondtunk a játékról. Kaposy Józsa s Gáthy Kálmán kedves játékkal s kellemes énekükkel sikereik számát szaporították. Remete Gézában a természetes eszü, iparkodó, jómódu, vagyonára féltékeny svábot láttuk, míg Heltainál a Fliegende vagy Meggendorfer Szepijét a negyven esztendőhöz fűzött ismeretes szentenciával. Igazi „bódogtalan” Bódi volt Gózon Gyula, s a csapásoktól sujtott, de gyermekeit szerető özvegy Breznay Anna. Kisebb szerepükben megállták helyüket G. Dulich Mariska, Kabos Gyula, Gózon Belá, Csolnakosy Gyula és Solymosi Sándor.

Szombaton a **Bernát** és vasárnap délután a **Sogun** disztelenkedett. Elég izetlenséget és izléstelenséget láthattunk ismét. A színház udvarias direktora kétségen kívül majd módot talál arra, — hisz már ismét a körünkben van — hogy a közönség igényeivel s vágyaival összeegyeztethesse műsorát.

Vasárnap este a **Csepürágók** járta. Szinte a zajos vásártér bódéi alatt érezzük magunkat, ha jó Ganué mester fülbemésző muzsikája, meg az előcsarnokból bőven beáradó hideg légáramlat fel nem ráz álmodásunkból. — Volt nagy dob, trombita, sulyemeles, díjbirkózás, dummer auguszt, trikó, bohócbugyogó, — kifordított, befordított zsebbel, — csipkés alsónadrág, hasaló, hempergő kötéltecsosnő, „nyakorján”-ember, — így nevezte el egy lelkes magyarító természetrajz-tanító a zsirápot, — meg elrabolt grófkisasszony, aki vőlegényre lel s megtalálja szüleit. — Kár is volt a szindarabért; elég lett volna a Willand paródia, hisz így még fesztelenebbül kacaghatott volna a színpad s a közönség, . . . avagy talán belecsömörölve, s egy pár oldalnyilástól eszméletre kelve még keresni merészelne operettet.

Szinte sajnálja az ember a muzsikát a darabtól! Kaposy Józsa koloraturás belépője, Kaposy—Gáthy—Gózon trió és Révészszel bővült quartett szépen színezett, precíz ének volt. Solymosi Sándor és Kabos Gyula Willand paródiája harsogó kacajra derítette a közönséget s a színpadot egyaránt. **y.**

Adományok

a Zomborban, Bács Bodrog vármegye székhelyén felállítandó Rákóczi szoborra.

X. SZÁMU KIMUTATÁS.

I.

Athozat 4305.99 K

137. **Péterrévei Olvasókör** gyűjtőívén adakoztak: Ballasa József 1 kor, Bugarszki Tódor 60 fil, Fischer N. 1 kor, Heuduska Adolf 1 kor, Horváth János 50 fil, Katona Pál 50 fil, Kiss János pestis 40 fil, Kramarits N 20 fil, Péter Imre 40 fil, Péterréve közsege 4 kor, Tózsér Fábri 40 fil, Varga Ferenc 1 kor, összesen

11.— K

138. **Gyergyószentmiklósi Ipartestület** gyűjtőívén adakoztak: Csergő Vencel 50 fil, Gyergyószentmiklósi Ipartestület 5 kor, Kacsoszki János 50 fil, Kajetan Száva 50 fil, László István 50 fil, Luby János 20 fil, Olvashatlan 50 fil, Petrácsics Emil 50 fil, Strasser József 50 fil, Szabó Márton 50 fil, Szöcs Aron 50 fil, összesen

9 70 K

139. **Szondy Mátyás** kir. törvényszéki bíró Zombor, első gyűjtőívén adakoztak: Bayer Manó 2 kor., Berényi Antal 1 kor., Engelthaler Lászlóné Szondy Mariska Szentes 2 kor., Hetteszheim Henrik 4 kor., Jusits Antal 4 kor., Kihut János 1 kor., dr. Kovacsits Cézár 3 kor., Linczinger Gyula 2 kor., dr. Markowith Lajos 4 kor., dr. Pallai Zoltán 4 kor., dr. Pastrovits János 10 kor., Popovits Aurél 2 kor., Radány Péter 2 kor., Somody János 1 kor., Szedressy Ödön 4 kor., Szondy István 2 kor., Szondy László 2 kor., Szondy Mátyás 10 kor., Szondy Mátyásné 2 kor., Trischler Antalné Szondy Izabella 2 kor., Willmann János Baja 5 kor., Zsoldos Benő 2 kor., összesen

71. — K

140. **Szondy Mátyás** kir. törvényszéki bíró Zombor, második gyűjtőívén adakoztak: dr. Dékány Zoltán 1 kor., Dömötör Pál 3 kor., dr. Karácson Gyula 3 kor., Roth Mózes 1 kor., Styrum Mór 1 kor., Szabó István 1 kor., Szabó József 1 kor., összesen

11. — K

141. **Dr. Gerich Endre** Petróc, gyűjtőívén adakozott: dr. Gerich Endre

2 — K

142. **Önsegélyző egyesület mint szövetséget** Monostorszeg, gyűjtőívén adakoztak: Beslin János 20 fil., Bikiczky Tamás 1 kor., Bruck Gusztáv 1 kor., Bruck Herman 40 fil., Elgetz Mihály 20 fil., Ganzl Bernát 1 kor., Hadanich Endre 40 fil., Hegedűs Benjámín 1 kor., Jáger Sándor 40 fil., Klett Antal 1 kor., Korossyné 30 fil., Kráhl Miklós 20 fil., id. László György 20 fil., Milyaeszky Elek 1 kor., Monostorszegi önsegélyző egyesület mint szövetséget 5 kor., Niemetz Alfréd 30 fil., Orehoja Béla 30 fil., Suvák Pálné 20 fil., Schlachter Jenő 40 fil., Sztrikovits László 20 fil., Varga János 30 fil., Weinberger Katica 30 fil., Ziegler Antal 20 fil.

15 50 K

Összesen 4426 19 K

Vujevich Alajos,
pénztárnok.

HIRDETÉSEK.

Üzletátvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy a Thököly-utca 4. sz. alatt levő

Rákóczi-szállodát

átvettem és azt a nagyérdemű közönség rendelkezésére bocsájtottam.

Az igen tisztelt vendégeim részére éjjel, nappal állandóan meleg ételek állanak rendelkezésre.

Szolid és pontos kiszolgálás.

Külön szobák fentartva.

Egyesületi mulatságra alkalmas helyiségek mérsékelt áron.

Utazó vendégeknek olcsó szobák állnak rendelkezésre.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kéri

teljes tisztelettel

Friedmann Kálmán

2—1

szállodás.

Eladó ház.

Farkas-utca 15. sz. alatti ház, mely áll: 4 szoba, 2 konyha, 1 pince és egy nagy kertből, **eladó.**

Bővebb felvilágosítást ad

Gergurov Dániel és Fia,
Zombor, Kossuth L. utca.

2—2

Hirdetmény.

Bezdán község előljárósága meghirdeti, hogy a község nagykozmáját és a révátkelés mellett a Dunaparton levő vendéglőjét **f. évi december hó 15-ik napján délután 3^{1/2} órakor** a község háza tanácsstermben megtartandó szó- és zárt írásbeli árverésen az 1908. év július hó 1-ső napjától 1911. év június hava utolsó napjáig terjedő három évi időtartamra bérbe adja.

A kikiáltási ár a nagykozmára nézve 1652 kor. évi bér, a dunaparti vendéglőre pedig 2308 korona. Bánatpénzül a kikiáltási árnak 10%-a teendő le. A részletes föltételeket a községi jegyzői irodában lehet a hivatalos órák alatt megtekinteni.

Bezdán, 1907. december 2-án.

Bosnyak János, Stulleh István,
jegyző. 3—1 bíró.

Eladó

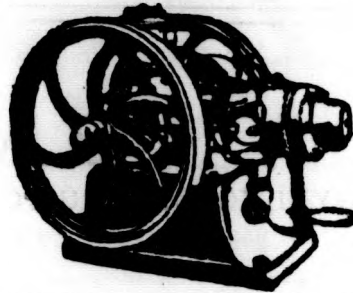
egy fekete kucsir kocsi, egy széjjelszedhető fürdőház és több butornemű. Bővebbet Zomborban **Rákóczi-ut 62. sz. a.**

2—1

Eredeti svéd gyártmányu BOLINDERS NYERSOLAJMOTOROK és NYERSOLAJLOKOMOBILOK

RUNDLÖF SZABADALMA!

Ezernél
több
üzemben!

Ezernél
több
üzemben!

*—40

Üzemük a létező legolcsóbb, legmegbízhatóbb.

Szerkezetük szabatos, könnyen érthető, könnyen hozzáférhető, — a por elől védve van. Készenlése nem kell gépész. — Megindítás után nem kell felügyelet. Pénzügyi felügyelet nincsen — bármely üzemhez és bárhol használhatók. Motorok 3-tól 100 lóerőig és feljebb. — Lokomobilok 5-től 20 lóerőig. Szakaszterv felvilágosításokkal, árjegyzékkel, ajánlattal és referenciákkal kívánatra díjmentesen szolgálunk.

SCHVARCZ JÓZSEF ÉS TARSA gépraktár és műszaki iroda
BUDAPEST, V., Váci-körút 26. — Távirati cím „USZU” Budapest.

Kiadó nagy szálló-vendéglő.

Zomborban Kistemető-utca 1.

sz. „Nap”-hoz címzett szálló-

vendéglő, **1908. évi május**

hó elsejére kiadó. Érte-

kezni lehet a háztulajdonosnál,

Sziváci-ut 1. szám alatt.

1—3

!! Köztisztviselők !!

katonatisztek, nyugdíjasok és nyugdíjképes társasági hivatalnokok !!!

20,000.000 korona

6^{1/2}—7^{0/10}-os pénz áll rendelkezésre, mely összeg kihelyezendő kisebb-nagyobb tételekben **15—20 évi** törlesztésre. **Kezes nem kell!** De ha mégis szükségesnek mutatkoznék, úgy ilyenekről gondoskodunk. **Váltó nem kell!** A kölcsön **kötelezvényre** folyósítatik! **Levonás nincsen!** Aki tartozásait egy helyre akarja **konvertálni**, intézzen hozzánk kérdést és mi lelkiismeretes felvilágosítással szolgálunk **díjtanul!** Folyósítunk a **legmagasabb összegű kölcsönt** 14 nap alatt. Megkereséseknél tessék közölni **életkorát és törzsszámát.** 5—5

Országos hitel- és kölcsönszerző vállalat,
Budapest, VII., Izabella-utca 67. szám.

4691/kig. 1907. sz.

Pályázati felhívás.

Gombos községben üresedésbe jött községi irnok-végrehajtói állásra, mely évi 400 korona községi és 600 korona állami javadalmazással van egybekötve.

Egyedül jegyzői oklevéllel bíró egyének pályázhatnak, minthogy az állami javadalmazás ezen feltételhez van kötve.

Pályázati határidő **1907. december hó 31.**

Apatin, 1907. november hó 27-én.

VUJEVICH,

főszolgabíró.

3—1

Könyv- és könyomdai műintézet.

TELEFONSZÁM : 18.

B Á C S K A

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY KIADÓHIVATALA.

Bittermann Nándor és Fia
Zombor, vármegye palota.

Gyors és pontos kiszolgálás. Méltányos árak.

Folyóiratok, szépirodalmi és szaklapok, tudományos és közgazdasági művek, iskolai értesítők, röpiratok, gyászjelentések, váltók, táblázatok, számlák, levélfejek, névjegyek, eljegyzési és esketési kártyák, sima és dombornyomatu monogrammok, falragaszok, körlevelek, tánevigalmi meghívók, tánerendek, étlapok stb. minden e szakmába vágó munkák magyar, dalmát, szerb és német nyelven készíttetnek

csinos és izléses kiállításban.

Papir- és írószerek a bevásárlási áron.

Könyvkötőmunkák

elfogadtatnak és a kiállítási áron szállítatnak.

**Községi nyomtatványokból
nagy raktár.**